

УКРАЇНІЕЦЬ

Directeur: Ivan Popovitch

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

ЧАС

Український
незалежний
тижневик

РІК V.

ПАРИЖ, 25 ГРУДНЯ 1949.

Ч. 50 (166).

5 ANNEE, No 50/166. PRIX: 25 Frs.
PARIS, 25 DECEMBRE 1949

UKRAINIEN HEBDOMADAIRE

Rédaction et Administration:

24, rue de Montholon, Paris (9).

Téléphone: TRUDAINE 91-83.

page 73.

Chèque Postal: PARIS 5840-08.

Вічна слава безсмертним Героям!

В ЦИХ ДНЯХ припадають роковини смерті українських національних Героїв, пам'ять про яких остаточно ввійшла в історію українського народу. Їх імена — це символ безсмертної любові до рідного народу і всеїсної посвяти на жертвенну Батьківщину. Їх життєвий шлях, важкий і тернистий, це відображення визвольного-революційної боротьби цілого українського народу в останні десятиліття. Вони — високий приклад для наслідування всім тим, для кого Добро Нації — найвищий наказ!

Василь Білас, Дмитро Данилишин, Іван Климиш-Легенда, Дмитро Грицай-Перебийніс, Дмитро Майсеський-Тарас! В місяці грудня синамидіть, сім і чотири роки тому вони відійшли навки від нас, замучені найзвіршістю, до останнього відкинувши свої залишки незламності і віри в Україну, її найвищий ідеал. Для цих ідеалів вони вийшли гідно жити, вийшли за них героїчно боротися і безстрашно шмигати.

Всі вони були українськими націоналістами — революціонерами, активними членами ОУН, а два останні — генерал Дмитро Грицай-Перебийніс і Дмитро Майсеський-Тарас — це одні з найзаклятих творців Української Повстанської Армії, чоловік по статі її військового і політичного Проводу, найбільшій співробітнику Головного Команданта УПА, генерала Тараса Чупринки. Всі вони символізують ті головні чинники, що в наші дні стали організаторами і провідниками боротьби українського народу за його національно-державне і соціальне визволення: ОУН — УПА — УТВР. Чинники, що творять органічну і нерозривну єдину цілість, провідні кадри Воюючої України.

В ознаменування наказів генерала Тараса Чупринки читаємо: «Вічна слава безсмертним Героям, що поклали в боротьбі за незалежність України».

Пригадуючи явні ці слова і відносячи їх до тих Героїв, роковини смерті яких припадають саме на ці дні, складаючи ці слова замість віків на їх далекі, знаві та десь там, а рівночасно такі близькі нашим серцям і безсмертно дорогі могили, ми твердо знаємо і віримо:

Справа, для якої вони жили, боролися і за яку умерли, сяє і остаточно перемогла її близькі! Пам'ять же про цих Героїв додає нам усім сил незламно витримувати в боротьбі за наближення і прискорення цієї перемоги! **У**

Незалежність Вітнару

Незалежність бурної французької колонії в Індокитаї увійде в життя з днем 30 грудня п. р. Вітнам стане незалежною державою у Французькій імперії та буде частково Французького Об'єднання. Спеціальну угоду виготовляли і підписали представники обох сторін. Вона буде урочисто проголошена в день незалежності Вітнару.

В. ТИ С Я К А — тенор Р. АНТОНОВИЧ — меццо-сопрано

В програмі більшість нових пісень (лексических), оперних арий та різні дуети.

Мао-Тсе-Тунг у Москві

3 ВІСЬМОЮ поміною в митну п'ятнадцю (16. 12.) диктатора та президента комуністичного Китаю, Мао-Тсе-Тунга, стрічали в Москві уряд СССР та представники всіх «народних демократій», акредитованих при Кремлі. Стріча двох червоних диктаторів була небуденною подією, і то не лише для мешканців союветського пароства та його сателітів, але також і для західних демократій. Про що говорили диктатори — ніхто, напевно, швидко не довідається. Все ж таки, Мао-Тсе-Тунг був прийнятий Стайном та в дальших розмовах асестували і чоловік державний Стайнін: Випишський, Молотов, Маленков і маршал Буганін.

Посилання приязні та спільні завдання

Червоний Китай і Англія

Дипломатичний кореспондент газ. «Ньюс Кронікл» пише, що британський уряд вирішив визнати комуністичний китайський уряд в часі між Різдвом і Новим роком. Це рішення британського уряду було прийняте на раді міністрів в митну п'ятницю та з скорому часі має бути офіційно оголошено.

Французько-польське напруження

Протест проти французьких консулярних урядовців розпочався в Вроцлаві. Крім офіційного обурення, приваєченого польським урядом, фактично не мають змоги нормально борюватися та порозуміватися їх матірною мовою. За польським офіційною пресою виходить, що оскарження приносяться у вигляді бодяк частіше. Якби було зрозуміло, тоді це сьогодні передбачати, але він буде поглиблений до всіх виразів «народних демократій».

Останніми днями знову польський уряд видає в Польщі 11 французьких учителів, які навчали французької мови в різних французьких і польських середніх та вищих школах і в університеті. Ці учителі вже перебули до Франції. Напруження між двома країнами далі триває.

Українських і балтійських соціалістів не признають ще соціалістичними

10 і 11 п. м. відбулася в Парижі сесія Комітету Міжнародної соціалістичної конференції, так званої «КОМІСКО». Це жвава повсютної соціалістичної інтервенція. Хто з українських соціалістів брав участь, нам не відомо, однак, прикро отримати, що ця сесія ще не признає українських соціалістів місія в своєму лоні, бо вважає їх що не зрілими в соціалізм.

Довго розглядалось прийняття балтійських і українських соціалістів до Коміско, та, по різних пропозиціях, вирішено посередньо формувати прийняти їх лише до «Соціалістичної унії Середньо-Східної Європи», а не просто до Коміско.

Внесок, що відкрити була у співавторстві з балтійськими і українськими соціалістами, був французький, за якого голосували п'ять делегатів.

двіна двох найбільших азіатських імперій непокоїть всіх тих, які територіально чи лише інтересами обіймають до кордонів цих двох держав. Зустріч обох червоних диктаторів не випадкова і напевно не куртуазна, хоч і річниця Стайніна на часі, але напевно інші завдання, по важнішого характеру, зібрані разом двох азіатів. Загроза світові збільшується, бо і досі дається підпалачем світової революції та червоним імперіалізмам всі можливості скучити свої сили до дальшої дії.

Бюджет і колективні умови у французькому парламенті

ВЖЕ довгий час французький парламент дискутує справу бюджету за 1950 рік всіх державних ресурсів та колективних умов праці. Хоч парламентарні комісії вже протестували ці два важливі питання і передали їх до вирішення парламенту, різні партії так званої парламентарної більшості, що й досі не узгодили своїх становищ до цих проблем. Зараз йде гостра критика соціалістів, які фактично не знають, як поставитися до вирішення цих проблем, щоб були взяті до уваги конкретні потреби держави та задоволення робітництва і країни, на яких вони опираються. Також вийти з ситуації, щоб і вояк був ситий і коза ціла. Радикали зараз відіграють роль посередників між соціалістами і МРП, та хочуть довести до гармонії в толерантній урядовій більшості, звичайно, це відбувається і самим скористається ця підготування.

Міністри стараються підшукати на

можливості заповнити бюджетову прогалину на якихось 100 мільярдів та досягти редукції урядових і видатків в різних міністерствах, як і зменшення державної допомоги деякій націоналістичній індустрії, а особливо — упорядкування з видатками для залізничної сітки.

Робітництво, яке дуже терпеливо вичікує вирішення парламенту в справі колективних умов праці, різночасно готується до акції, коли домагаючи його не будуть узгоджені.

Кінець року має принести розв'язку цих важливих проблем, якими сьогодні живе кожний мешканець Франції, чи то робітник, чи прагматичний, селянин, індустрієць, чи торговісць. В залежності від розв'язки цих двох питань, узгодяться і ціла життя країни, як матеріально, так і моральному порядку.

Дискусія над цими справами буде дуже гаряча, але, віримо, корисна.

Перші кроки німецького уряду

Німецький уряд розпочав вже свої перші візко-державні кроки та діє, що підписав так званого до угоди Петербургу з західними альянтами. Перший торговельний договір вже підписаний з Францією, а з іншими країнами йдуть переговори.

Подано два німецькі банкіри, Герман Аас (був президент Німецького банку) та Вільгельм Фокс (теперішній президент адміністративної ради німецького кравецького банку), вийшли до ЗДА та увійшли в контакт з американськими банкірами.

За вістками з ЗДА, виходить, що вони підготували «інтернаціоналізацію» руської індустрії та, може, і шукатимуть кредитів для нової німецької продукції. Одним словом, ліній починають збиратися в пір'я і серйозно беруться до відбудови німецького державного і економічного потенціалу, який вже на початках страшисть найбільших сусідів Німеччини, особливо Франції і Вольгії.

Регіональні бльоки європейських країн

Бенелюкс, Фріталоукс, а тепер і Юніскан, — блок скандинавських держав, до якого приступила і Англія, — закінчили свої наради в Стокгольмі. Завданням цього блоку північних країн, з участю Англії, є устійнити економічну і фінансову співпрацю, яка є специфічна для цих країн. Звичайно, закріплюючи співпрацю в ділянці економічного і фінансового сектору поставити ці країни в сильнішу позицію і в воєнно-оборонного погляду.

Початок Святого Року

ПЕРЕД Латинським Різдвом, для 23 грудня п. р., Святійший Отець спеціальним промовою, яка було передана Ватиканською радіо-висланою усьому світові, проголосив початок Святого Року.

В час, коли світ турбується неперемінним хайбутим, живе зависаєми загрозливим небезпеками для миру і життя, коли мільйони людей закріплюючи тоталітарним червоним режимом, прагнуть волі, а нерешливані Церква крється в модерних катакомбах, католицький світ, а з ним і все християнство, буде об'єднане в молитвах в цьому Святому Році за кращу долю людства. Численні папосини, в тім і українське, прибудуть до Святого Міста, щоб предлятися до провінцій християнства та разом з ними молити Всевшнього за долю і волю українського народу.

В обороні прав Людини!

ФРАНЦУЗЬКИЙ письменник і колишній політ'язень німецьких концтаборів, п. Давід Руссе, звернувся на сторінках паризького тижневика «Фігаро Літтерер» до кол. і друзів німецьких концтаборів і всіх людей культурного світу зі закликом-пропозицією створити Провісний Комісій, яка мала б завдання прослідити умовин життя в союветських концтаборах.

Своїм заявкою став Давід Руссе речником тих наших домагаль, що з ними звертались ми кількакратно до західного світу, глухого до наших звершень.

Коли ж Давід Руссе, громадянин цього західного світу, підняв во такім тенор це питання, нашим обов'язком є прийняти йому з піддержкою, бо справа, що він її вступив, є нашою справою.

Необхідно є теж доказати Провісній Комісії, а через неї всьому культурному світові, що не тільки в союветських концтаборах, але і в цілому просторі по той бік залізної застави, найпримітивніші права людини не лише злочинно потоптані, але вони там взагалі не існують.

Треба нам рівнож подбати, щоб наші доказові матеріали були якнайбільше ясні, зрозумілі та фактичним станом і достовірні. Тому закликаємо всіх колишніх в'язнів союветських концтаборів і кол. громадян СССР, як теж громадян сателітних країн: Присилайте нам докази, по якимі завірені присягою, зобов'язання про Ваші особисті переживання, як рівнож Ваших рідних і знайомих, так є концтаборів, на примусових роботах, як і «на волі»!

Звідомлення ці можна слати на адресу часопису, що в них повільно сяй цей важкий, з виповненнями призначення, як рівнож на адресу: Прес-Бюро АБН, Національних Делегацій та Фіналіяльних Комітетів АБН.

Дослідно-Статистична Комісія при ЦК АБН

Наступне число нашого часопису, у зв'язку зі святами Нового Року і Різдва, вийде на 12-х стор., з датою 7-го січня 1950 року. З цим числом висилаємо на Францію поштою малюльки. Просимо вирізняти заздалегідь та присилати передплату на наступний рік, що виносить 1.200 фр. Звертаємо увагу читачам в інших країнах на деякі зміни в висоті передплати на наступний рік, про що подано в таблиці передплат.

Передплата „Українець-Часу“ на 1950 рік

	1 число в продажу	Чвертьрічна	Піврічна	Річна	Зимні адреси
ФРАНЦІЯ	25 фр.	325 фр.	625 фр.	1.200 фр.	25 фр.
АНГЛІЯ	8 пенс.	0-8-6	17 шіл.	1-14-0	8 пенс.
АВСТРАЛІЯ	40 шіл.	1 фунт	2 фунт	2 фунт	10 пенс.
АВСТРІЯ	2 шіл.	25 шіл.	50 шіл.	100 шіл.	2 шіл.
ЗЛАМЕРИКИ	10 центів	1,30 дол.	2,60 дол.	5,20 дол.	10 цент.
БЕЛЬГІЯ	5 б. фр.	65 б. фр.	130 б. фр.	260 б. фр.	5 б. фр.
КАНАДА	10 центів	1,50 дол.	3 дол.	6 дол.	10 цент.
НІМЕЧЧИНА	45 шф.	6 шф.	12 шф.	23 шф.	45 шф.
В інших країнах:					
вартість в доларах		500 фр.	1.000 фр.	2.000 фр.	

Від Івана Лютото до 70-літнього Сталіна

"ПОСЛУГОВИЙ" справді лише в московських розумінні, світ сплякує 70-ліття Сталіна на різні способи. В самій СРСР це "святування", з одного боку, поєднує конкретний характер, бо трупає похорон на себе, "насамперед" ізольовано з найбільшим захопленням, додаткові зобов'язання; з другого боку, планово-постичний характер, бо воно виявляється в одноосібних і колективних задоволеннях, в прозі і віршах, в співах і музиці. А було це рівно 140, після петлюхів "Сталін в посей советських зародки".

Не бракувало, звичайно, й дарунків образотворчого мистецтва, голосів з "самостійних" національних республік. Гуцул мусукал, наприклад, постачати гарнітуру коштовних меблів. Азербайджанці витягли величезний килим, а на ім Сталіна з тузиного його "сарафаника". (Що станеться з килимом, коли доведеться якось з них "супотіти", невідомо). "Народні демократії", а особливо Чехословаччина, мусили також напружитися і урядові діячів та творців "демократичної" Східної Німеччини, до робітничих спротивних праці працювати дододатково годин як "подарунок"; довелось просто стати якійсь мікрофон марок.

На захід від залізної завіси заохочення з правдою того, що Сталін має вже 70 років, не оминуло поважних ухвал. Італійські комуністи спростували, очевидно, на добрий бакшиш Сталіну. Але французькі комуністи підлази, очевидно, під отруйний вплив троцькизму-тітоїзму, зобразили невдоволенням "фопа", зирнувши дарувати Сталіну щось те, що може припадати й "самостійному народу". "Голос Америки" в українській мові не прогавляти висловити з цього правдою наскрізь слухачів припущення, що наслідком СРСР не має, очевидно, чого їсти коли Сталін має діяти з ним навіть свої подарунки. Найгірше довелось швейцарським комуністам, подарували Сталіну годинник; вони мусили в змисли, що смерті замовчують символічно з косою в одній і пісочним годинником з другої руки. Циркадані вони цим також і "народні демократії", що їх московські вивозити мали звичай прикрашувати себе, як орденами, награвованими годинниками.

Цікаво незручно було з боку "буржуазної преси" вивести так мало зацікавлення більшовицьким святом, незрозумілим для Європи і характеристичним для московської деспотії. Але, щоб зрозуміти цей атавтичний-атавистичний, а навіть психопатологічний галас, зчинений з такою величезною витратою сил і засобів, треба заглибитися до лахлюди історичного матеріалізму і марксовської діалектики, а до пошуку зловисних полів московської історії. Московська олігархія потребувала завжди "самодержавного", про що володарі, під охлю якого вона могла надувати деспотично над країною.

Вийшли за океан

15 ц. м. вийшов з Парижу до Канади о. Володимир Жолкевич в родині. Отець В. Жолкевич був членом Головної Управи ОУРФ і його духовним асистентом, організатором хору Чортківської Філії ОУРФ, учнем Четвергової школи й опікуном студентської молоді. Погрозився, п. Наталя Жолкевич, була теж дуже активною громадською.

16 ц. м. вийшов до 8ДА п. Теодор Век, з дружиною, секретар Філії ОУРФ у Сіте Аранжа, Мільній і заслужений громадський діяч.

Бажаємо їм плавної дороги і гарних успіхів у праці на новому терені!

З листів до Редакції

"... Я звертаюся до Вас з проханням, бо хочу стати мердальцемом Вашої газети, що є найпопулярніша і найцінніша на світі, і бо яскраво висвітлює (опикує) нашу боротьбу з окупантом, яка триває ще й досі в Краю (Україні)".

Стринадок Микола

Німеччина.

"... Люблю читати Вашу газету, "Українець-Час". Це одна газета і порадник українського робітника у Франції. Пропшу Вас, вислати мені газету..."

О-Рос, Франція.

Шлях від Івана Лютото до Сталіна не був ані рівним, ані прямим. Розвиток московської деспотії нагадує скоріше спіраль, центром якої було завжди загарибачство. Творець московського абсолютизму мусив перевести спочатку грунтовну чистку бояр і Церкву, доки устійбища між володарем і верхівкою московської панівної класи відносини, які стримували в засади майже триста років. Але політичний капітал Івана Лютото було повністю витрачено, і в початку нашого віку московська верхівка піддала під західні впливи, не перебаривши від Заходу його творчий потенціал. Справжнє життя "животної ресепції", персоніфікацією можна навіть і вкритично, було відновити старий дух московської деспотії та збудувати назад

країну, втрачену після першої світової війни.

Друге доцільно зробити, при несподіваній допомозі західних держав, навіть легше, ніж перше, але без візбути традиційної московської деспотії — панування над новообудованим країною було б дуже проблематичним. Денік вийшов, і тоді ми припадали на те, щоб прикрасити Сталіна надлюдськими прикметами та зробити з нього володаря, необхідного для кожної московської олігархії. Отже, було зроблено Сталіна, який не має навіть середньосередньої освіти, "теоретично" більше-менше, творчим "самостійним" конструктором, найвищим авторитетом в технічній, генералістичній і геніальній стратегії, хоч він і касетський школи не відвідував; веломисльним

політиком, вчепком, вчепком літературним, мисльотам, мисльотам, добрим московської Церкви і т. д. Не мало сприйняти йому ідеологічності такої і західні держави, які кілька разів меккадали особливі надії на сходина "великих тряхів".

Але йдеться не про самого Сталіна, який походив з старої культурної нації, не ехвалює європейської політичної вишіві з азійським, і який є без сумніву визначним керівником московської деспотії. Йдеться більше про прастарі традиції і методи жорстокої московської деспотії, яку він зліпав, заступає й розвивав.

Ік найвищою керівництво московської деспотії не можна його похвалити, не заважали разом з ним цілої пропаганди-демагогічної будови,

яку було створено з безмірними витратами грошей і енергії.

Сталін може втратити свій місто більшовицького божества лише разом з життям, бо він мусить лишатися "всамовитним" та витратити можливість передати свою "непомиляність" наступникові. Було б цілком хибно здаватися на те, що на смерті Сталіна розгориться вбивча боротьба між претендентами на його місце. Ця боротьба ляже чи пересягнеться між Політбюро та порушиться потугу московського імперіалізму. Несподівано навіть, щоб Сталін знімає своє "царство", тем більше, що й Маленков, гонимий за цією "гідністю", може ще замалити собі каре, як це ставалося з Ждановим, який зачепився за Комінформ та спровокував війну.

"Геніальність", "безсмертність" та інші "чесоти" Леніна, які грохот не питаються його про те за життя, нерозумно вводити саме Політбюро на Сталіна. Поза тим, треба визнати безсмертності, що для відродження і сучасного розвитку потужності московського імперіалізму зробив Сталін безмежно більше, ніж Ленін. Заслуга спотворення сучасного московського загарибачства з його старомосковськими джерелами та надання йому нового соціально-політичного змісту, знаходить безсмертності в значній мірі Сталіну. Він зробив новий "обігравлях" "русофіль" і зовсім не "русофіль" зовсім. 8 його ілюмі спотворення безліччю територіальних поширення московського загарибачства, доконе в яскраві мережі нагло-американців в Африці, Європі і Азії.

Саме в цій і позитивна головна небезпека для московської потуги. Несподівано самохвальство кремлівської пропаганди, якого-то московські можновладці замикаються окупанти себе самих і інших, не може захистити того факту, що величезна інтелектуальна перевага західних демократій забезпечує їм повільно й збройну перевагу, не зважаючи на величезні політичні помилки, які вони все ще допускають у відношенні до Кремля, і за які їм найбільше покарається. Коли по другій світовій війні більшовицьке спотворення вигадати чогось нового, коли Комінформ є лише злізлого копію Комінтерну, то прачка цього не в тім, що Сталін вининий найблизьшим брехунів більшовицької теорії, а в тім, що московська деспотія та клас "лучших людей" не мають в собі нових сил, за які можна було б опирати собі бреші.

Абсолютний, ризиківний характер московського загарибачства збільшує брехунів можливість порушувати між Кремлем та західними державами і робить повенення московської деспотії питанням лише питання часу. Чи Сталін доведе до цього, це байка, в можливості — не переважає. Московські імперіалісти вивчають своїм володарів все, за винятком поразки в загарибачстві.

М. Бродович

Український Микита дослухається

3А відстає з Москви, довідаючись, що комуністичний фюрер Микита Хрущов дослухається зацікавлені і довір'я в Кремлі. Його іменовано рівночасно секретарем центрального комітету російської комуністичної партії та першим секретарем московської секції комуністичної партії. Хрущов був довший час президентом ради міністрів Української РСР та догосподаром і провідником української комуністичної партії. Він, на понове відозвання Москви, перетворив кіншарозову чистку комуністичної партії в Україні.

Микита, ставши секретарем російської комуністичної партії, відразу ж виступив з "будівничим" соціалістичного ладу", аж доки його не закінчують, як навіть всім прихильникам.

Можна сподіватися, що Кремль призначить на місце Хрущова якогось кіншарозового українця, в зв'язку з галасом про самостійність України.

Винишський в Берліні. Повертуючи з засідання ООН, Винишський вперше зробив офіційну візиту Берлінові в середу, 15. 12. В советському секторі Берліну калікані мешканців прикрашували прапорами доми та державні будинки і святково прийняли великого "принца" німецького народу. На прийнятті советського міністра були присутні всі представники сателіти. Нікто з західних альянтів, ні Югославії, не були запрошені на це прийняття.

Винишський відвідав ще прем'єр-міністра Гросе-а, хворого, в пп-тлі, якого зараз "старанно" лікує советський спеціаліст.

Вдоволені візитою і торжествами з його честь, червоний міністр відвідав до Москви, до чекана його ініціативи та підготовки до дитирамбів його патрону Сталіну, з нагоди 70-ліття.

Новий президент Швейцарії

Федеральний швейцарський парламент вибрав президентом Швейцарії на 1950 рік Жака Петіт'єр.

Тайне зібрання німецьких SS

70 бувших старших SS та членів бувшого Гестапо відбули наради в одній з німецьких кав'ярень. Як група бувших ланцівств творить тепер нову країну праву партію під назвою "Об'єднання Батьківщини". Провідником партії є Кароль Файтгенваль, який, між іншим, закликає до збройного зброї. "Тепер зі зброєю антинацистська, які нас вважали і вивади альянтами".

Нарешті в Німеччині це не єврейський, тут і там він реорганізується і лавою підноситься голос.

Високий американський комісар в Баварії повідомив, що в одній справі розпочато акцію, яка в скорому часі падає своїм звіддям.

15 польських втілих в Польщі літаком

Транспортовий літак "Дакота", який відлітає з Лодзі в напрямі Гданська, опинився аж на десняцькому острові Вортенга в 15 пасажирах. За їх знавом, літак має перевозити своїх пасажирів до Гданська, але в дорозі летів враз іншим напрямком та непомітно покінув польську територію.

Зі своїх пасажирів лише один урядовець вивіз своє бажання повернутися до Польщі; всі інші виявили бажання оселитися в Англії.

Костова повіски

В п'ятницю, 16 грудня ц. р., заступником на смерть бувшого комуністичного провідника та державного мужа Болгарії, Криво Костова, постріляно в Софії. За офіційними комуністичними болгарськими урядом, Костова, який цілий час процесу брався перед засіданням в суд, мав в останній хвилині порок виконавчий арешту призначити, що він вивів.

Хто тепер на черзі з "переходних" народних демократів?

Короткі вісті

● Німецькі чинники подають, що у французькому Чужинському регіоні служать 40.000 німців. Французькі власті висловлюють, що ця цифра дуже перебільшена, бо усеє склад Легіону складає близько 40.000 осіб. Французький закон не дозволяє, що кількість воїнів однієї національності перевищує 25% цілого складу Легіону. Тому число німців в Легіоні за німецькими джерелами перевищує кожне.

● З нагоди Святого Року французьке тижневик видання "Осерева-ро Рокан" повідомляє з дня 16 п. м. та буде виходити впродовж півного 1950 року.

● Президент Радіції соціалістичного Руху Європеїської Ради, Сераро-с, заявив на конференції преси в Страсбурзі, що в скорому часі мають приступити до будови окремого великого будинку, в якому будуть міститися всі уряди Європеїської Ради.

● Англія в останньому тижні відзначила 54-ту річницю свого короля, Юрія VI.

● Норвежська комуністична партія поділяється на дві групи: сталіністи і ладіоналі-комуністи. Також і в Берліні поділяються, що там створюється нова комуністична партія, яка нічого спільного не хоче мати з Комінформом.

● В справі Індонезії, що дискусювалося в Раді Безпеки, Совети використали своє право вето (43-й раз).

● Советський полковник Павло Котлов, який організував процес Кардинала Міхася, прибув до Німеччини.

політиком, вчепком, вчепком літературним, мисльотам, мисльотам, добрим московської Церкви і т. д. Не мало сприйняти йому ідеологічності такої і західні держави, які кілька разів меккадали особливі надії на сходина "великих тряхів".

Але йдеться не про самого Сталіна, який походив з старої культурної нації, не ехвалює європейської політичної вишіві з азійським, і який є без сумніву визначним керівником московської деспотії. Йдеться більше про прастарі традиції і методи жорстокої московської деспотії, яку він зліпав, заступає й розвивав.

Ік найвищою керівництво московської деспотії не можна його похвалити, не заважали разом з ним цілої пропаганди-демагогічної будови,

яку було створено з безмірними витратами грошей і енергії.

Сталін може втратити свій місто більшовицького божества лише разом з життям, бо він мусить лишатися "всамовитним" та витратити можливість передати свою "непомиляність" наступникові. Було б цілком хибно здаватися на те, що на смерті Сталіна розгориться вбивча боротьба між претендентами на його місце. Ця боротьба ляже чи пересягнеться між Політбюро та порушиться потугу московського імперіалізму. Несподівано навіть, щоб Сталін знімає своє "царство", тем більше, що й Маленков, гонимий за цією "гідністю", може ще замалити собі каре, як це ставалося з Ждановим, який зачепився за Комінформ та спровокував війну.

"Геніальність", "безсмертність" та інші "чесоти" Леніна, які грохот не питаються його про те за життя, нерозумно вводити саме Політбюро на Сталіна. Поза тим, треба визнати безсмертності, що для відродження і сучасного розвитку потужності московського імперіалізму зробив Сталін безмежно більше, ніж Ленін. Заслуга спотворення сучасного московського загарибачства з його старомосковськими джерелами та надання йому нового соціально-політичного змісту, знаходить безсмертності в значній мірі Сталіну. Він зробив новий "обігравлях" "русофіль" і зовсім не "русофіль" зовсім. 8 його ілюмі спотворення безліччю територіальних поширення московського загарибачства, доконе в яскраві мережі нагло-американців в Африці, Європі і Азії.

Саме в цій і позитивна головна небезпека для московської потуги. Несподівано самохвальство кремлівської пропаганди, якого-то московські можновладці замикаються окупанти себе самих і інших, не може захистити того факту, що величезна інтелектуальна перевага західних демократій забезпечує їм повільно й збройну перевагу, не зважаючи на величезні політичні помилки, які вони все ще допускають у відношенні до Кремля, і за які їм найбільше покарається. Коли по другій світовій війні більшовицьке спотворення вигадати чогось нового, коли Комінформ є лише злізлого копію Комінтерну, то прачка цього не в тім, що Сталін вининий найблизьшим брехунів більшовицької теорії, а в тім, що московська деспотія та клас "лучших людей" не мають в собі нових сил, за які можна було б опирати собі бреші.

Вибори в Болгарії

В минулу неділю відбулися вибори до болгарського парламенту. Як і можна було сподіватися, урядові комуністичні, які завжди "Фронт батьківщини", одержав перевагу більшістю голосів, — 97% до 100% виборців.

Ерусалим — столиця Ізраїля

Не зважаючи на рішення ООН інтернаціоналізувати Ерусалим, жидівський уряд запропонував та різні методи порозуміти з Тоні-Ану, дотеперішньої значимості столиці, до "остаточної і історичної" — Ерусалиму. Всі міністри в уряді вже перенесли до Ерусалиму та там розпочали урядувати. В скорому часі перенесеться туди і парламент та решта центрально-державних установ.

Рішення Ізраїля несподівано ООН. Сьогодні це не єврей, але ставився до жидів вони супроти поводження жидів.

Щановні читачі!

У першому числі нашого числу за 1950 рік розпочинається друкуватися збірка законнодопущеної повісті Леоніда Полтави:

"ЧИ ЗПИДЕ ЗАВТРА СОНЦЕ?".

Присилайте вже перекладати на новий, 1950-ий рік, щоб Ви змогли мати цілість повісті.

„Українець-Час“

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

Адреса Редакції і Адміністрації:

L'UKRAINIEN

28, rue de Montholon, Paris IX.

ПІДПИСАНИХ статей, до замовлення і не використаних, Редакція не повертає та в цій справі не лиється.

ВІШУЄМО статті і дописи лише тих авторів, правдиві імена і прізвища яких нам знає.

НАДРУКОВАНІ статті, також за відписком автора, не повертає в ніякому погляді чи ставовища Редакції "Українець-Часу".

ЗА ОГОЛОШЕННЯ Редакція не віддає. Всі оголошення містяться лише за попереднім відписком.

Оголошення та комунікації до чергового числа приймаємо до 12-ї години кожного вівторка. Співніч міститься в наступному числі.

Важливі переселенчі справи

(ЛИСТ З НІМЕЧНИНИ)

Персональні зміни в керівництві європейського ЗУАДК'у. — Укладення при еміграції до ЗДА. — Фармери мають першество. — Вичерпані американські переселенчі квоти. — Вигляди «дизайністів» і «світличників». — Що з австралійським переселенням?

ПІД час щомісячної Конференції За'явжових Національних Комітетів до Головної Квартири ІРО в Бад Кісінгені, Німеччина, яка відбулася останнього дня 7. 12. 1949, пані Кет Гюльм, начальниця «Відділу ЗДА» при Департаменті Еміграції Головної Квартири ІРО, подала до відомо наступні інформації, особливо цікаві для українських переселенців.

Відділю д-р Смуку, прийшов в Родик.

ПАНІ К. Гюльм повідомляла, що з датою 1. 12. 1949, д-р Рочан І. Смуку перестав бути керівником європейської філії ЗУАДК'у в Мюнхені-Північному і за'явжовим в Європі між Центральним ЗУАДК'у в Філадельфії, ЗДА, і керівництвом ІРО в Європі. На місце д-ра Смуку прийшов п. Родик.

Розмова про ЗУАДК'у виникла під час Конференції при обговоренні деяких труднощів, які їх мають Домініканські Агенції в Америці при прийманні і влаштуванні переселенців на американському ґрунті. Найбільші труднощі робить оплата транспорту до віддалених місць нового замешкання. Бувають випадки, що за 5-6-члену родину, яка переселилася до західних, приналежних острівів, Домініканські Агенції платили від 1.200 до 1.500 доларів.

Найцікавіше роз'яснені до справи жидів, від яких не було в оплаті переїзду і при влаштуванні новоприбулих ніяких труднощів. Найменше задоволює зумів про справу роз'яснені українців. В даний момент (початок грудня) в Гроші-Бремені перебувало ще біля 300 українських родин, але п. Гюльм висловила надію, що, згідно з останніми інформаціями, мабуть буде можливо всіх їх перевезти до ЗДА ще в 1949 р.

На всякий випадок, заборона переселення переселенців до ЗДА на підставі так зв. «безліччя амурів» стосується до ЗУАДК'у далі. ЗУАДК'у може в майбутньому перевести тільки людей, які мають поліцейні амтури, етже, утворені, особистих «спонсорів», які з моментом призначення переселення до ЗДА переїжджають за його повну матеріальну відповідальність.

(До зміни, що наступили в керівництві ЗУАДК'у в Європі, затежимо становити окремо. — РЕД.).

За одного фармера — один не-фармер

ВІЗДІ до ЗДА звичайно від початку грудня 1949 року зовсім загорілись. В кінці листопада 1949 року перебув до Європи, як спеціальний висланий ДП Комісії у Вашингтоні, п. Розенблуд, з метою «прислухуватися виконання переселення до ЗДА до букви і духу закону». Досі люди переселилися до ЗДА просто так, як надходили на них ашурави і вони документувалися як оформилися до анкету. Все це тепер змінилося. Згідно з законом, на 200.000 допущених емігрантів мусять бути переважні 30% фармерів і 40% багачів. У виконанні закону досі поїхало багачів куди більше, ніж 40%, а фармерів — куди менше, ніж 30%. Щоб хотіли законних відсотків квот, у Вашингтоні вирішили суворо скоротити візи не-фармерів, а посилали всіма засобами візи фармерів. Як принцип, прийнято, що за кожного виїжджаючого фармера може їхати тільки один не-фармер: голова за голову.

В практиці це означає, що фармерів, які їх майже не було досі, так майже немає й далі; зате ж — тим більше не-фармерів, людей з міста, зокрема багато цілком новоназначених фахів. Переселенці центри ІРО документують повністю кожного тяжкого переселенця 760 «мінухів» більше, ніж селян. Всі вони тепер мусять чекати, поки з'явиться якийсь фармер до переїзду, щоб могли їхати побіч його. Ці обмеження будуть тривати прийнявши до кінця травня 1950 року. Статистики ІРО перебільшують, що до того часу буде жити до таборах і переселенців центрах прийнявши 15-16.000 цілком оформлених документально людей, які перейшли всі допити, СІС, отримали візи, але не можуть їхати, бо не було вистачаючої кількості фармерів, щоб емігрувати різноват.

246.000 амурів, 127.000 віз

НА 7. XII. 49. консулі ЗДА видали 127.000 віз; видача віз починається, згідно з законом, надалі дня 30. 6. 1950. А до того часу не отримав візи, не має жодних виїзних документів до ЗДА, хоч би мав найкращі документи і зайб-благіших спонсорів. До певних грудня 1949 року до ДП Комісії у Вашингтоні надійшло понад 246.000 амурів, і продовжують у процесі поштових темпів надходити далі. Відносно до спонсорів, майже 30% виставлених амурів відповідає. Це стосується з різних причин: люди виїхали кудись інше, відмовилися їхати, були відхилені через невідповідний стан здоров'я, мотивів безпеки тощо. Однак, навіть при такому високому відсотку затрат, 200.000-й контингент переселенців до ЗДА вже більше ніж перекоштує наші амурів. Якщо ДП Комісії у Вашингтоні і далі прийматиме амурів, то робить це з надією, що переселенці закон президента Трумана буде на початку 1950 року лібералізовані, як дискримінації його постанови усувають, а квота переселенців збільшиться на дашьх 133 тисячі.

Не кожен селянин є фармер

НАЙПОВАЖНІШИЙ вигляд на вигляд мають фармери; проте, фармером ще далеко не вважають в ЗДА того, хто, нап., в нас був селянином. Американське сільське господарство високо модернізоване і механізоване; хто не зміг обійтися з трактором, машинною, молотаркою, плугами, жорнами, сівалкою, винограду й т. д., той має малі шанси виїхати по лінії сільського господарства.

Там то особливої ваги набрався справа сільсько-господарського довшукі. ІРО в американській зоні Німеччини роками утримувало технічно високо поставлену сільсько-господарську школу (так звався Штрайхерська школа, в Нюрнбергу), але роками її не вистачало учнів. Щойно тепер починають тиснутися до школи, як по свяченому воді. Школа може вжити до 200 учнів; курси бувають

МН одержали від п. Михайла Родика, нового директора ЗУАДК'у в Європі, листа, в якому, м. інш., читаємо:

«Я, особисто, і бюро в цілому, завжди готові служити потрібним і найцікавішим висловленням у всіх справах, що стосуються праці ЗУАДК'у».

Нав'язуючи до допису в нашому часописі (ч. 47) п. з. «Переселення акція ЗУАДК'у», п. М. Родик пояснює:

1. Регулярно візи до Америки до ЗУАДК'у, ДП Комісії у Вашингтоні. Вона стримала була на деякий час всіх анкітантів, що мали безліччя амурів на працю у фармах. Згідно цього розпорядження, ці анкітанти мали б їхати всесю, себто тоді, коли буде потреба в робочій силі на фармах. Проте ЗУАДК'у уже тепер для таких анкітантів відшукує працю і на фармах і в інших підприємствах і групами анкітантів через ДП Комісії у Вашингтоні віддає анкітантів до Америки. Обмеження стосувалося не лише

Шведський журнал про українські пошт. значки

«ФІРМЕРС БЛАДЕТ» (філіяльний «Фірма» журналу) повідомив велику статтю В. Федорчука «Історія українських поштових значків» в якій інформуються філіяльні світи про наші значки, починаючи з перших видань (в Галичині в Буковині в 1850 р.), аж до найновішого видання значків УНР. При статті — гарне кміне значки УНР. Вартість 1 грав.

Поміж замінками з усіх кмінів світу, знаходимо коротку, але гарну, рецензію В. Ф. на книгу І. Максимчука «Українські поштові значки». У відділі реклами різних фірм надруковано оголошення про найновіший значок УНР, ілюстровано одним із значків.

різні, від 1 до 6 місяців. Однак, при найбільшій затраті, шмола не зможе під кінець рік ІРО переказувати таку кількість людей, щоб виповнити бракуючи до 30% кількості фармерів.

«Дизайні Галичина» і ЕВЦ

ДП Комісії у Вашингтоні, які у Франкфурті, чоеже вже від тисяч на вирішення Стейт Департаменту (міністерства закордонних справ) ЗДА про те, чи членів «Ваффен-СС», різних національностей, як і переселенці, вроді наших «світличників», будуть в принципі допущені до еміграції до ЗДА, чи остаточно відхилені. Е відстані прийняти, що нові інструкції, які стосуються цих питань, надійшли до Європи в січні 1950 р. Керівні чинники ІРО не спроможні дати навіть датку на те, в якому дусі ці нові вирішення мають бути внесені, воровому далі згаданні, як негативному; настільки Стейт Департаменту з тієї справи в Бад Кісінген відомі.

Інші питання

ПЕРЕСЕЛЕНЦІ уряди мають інструкцію дуже сувору обходитися з ними, «що відноситься до війни, якщо йому дають до цього яголду». Е постановою, що хто не отримав амтуру і не виконаний на документації не з'явиться до документації в холі найбільш 7 днів, може бути скреслений зі списку емігрантів і усунутий з усієї ошкі ІРО.

Дуже суворе остеререження було звернено також до тих, що «маскарадують» свою справу професією і їдуть до ЗДА під усімаки фальшивими притоками. Таких є переселенців 5-6%, але їх вистачає, щоб серед американського суспільства викликали супроти ДП настільки недовіри, як до шахраїв та обурювачів.

Також подано інформацію про те, що на протязі найбільш 2 місяців (січень — липні 1950) еміграція до Австралії буде із-за технічних утруднень розгорнута повільніше. Через санітарні неполадки, Австралійська Місія була призвелевана замкнути переселенчій табір у Вануї, в Неполі (Італія), з метою його основної перебудови. Такий кілля корабля мусять бути ремонтовані і відновлені. Ці тимчасові перешкоди не впливають на переселення акцій до Австралії, яка, як і досі, буде розгорнута найбільш інтенсивно і без ніяких обмежень по числу емігрантів.

Мт

Висношення директора ЗУАДК-у

до ЗУАДК'у, а також до анкітантів інших агенцій, які їм не мали спонсорів, а навіть і тих, які їхали через ДП Комісії. Та це тривало короткий час, а навіть задовго до надрукування допису у Вашій газеті, практично обмеження не існувало, при умові, коли анкітант мав спонсора, який зобов'язався ним заопікуватися.

2. З жовтним кораблем їде не десять, а кількадеся і навіть кількадеся анкітантів ЗУАДК'у. Цього числа уже ніхто не обмежує і надалі не обмежуватиме. Це залежить від того, чи мають кули емігранти їхати, себто, чи знайшли собі інших спонсорів, коли попередні відмовилися від своїх зобов'язань.

3. Анкітанти з родинними і іменними амтурами ніколи ніяких обмежень не підлягають, хіба що з технічних причин, або причин політичних і стану здоров'я.

4. На питання, чому найбільше анкітантів ЗУАДК'у було затримано, відповіли так: інші агенції безліччя амурів або не мали взаєм, або мали дуже малу кількість.

УКРАЇНСЬКА ФІЛІАЛІСТІ

Найпопулярніший шведський філіяльний журнал «Фірма» Бладет» допоможе Вам в знаходженні шведських філіялістів. Анонс різних значків, найбільше 25 слів, коштує 14 мікродолларів поштових купонів. Перепишіть журналу «Фірма» Бладет» коштує 10 купонів річце, 7 членів в рік.

До нас можете написати по українськи. Ми надіємося, що українські часописи перебудують цей зв'язок. «Firmabladet». Address: Spanga, Sweden.

Некорисне положення в УНРаді

Важка недуга д-ра С. Витвицького

(ВЛАСНА КОРЕСПОНДЕНЦІЯ)

МІНУЛОГО тижня розійшлася сенс под української громадськості в Німеччині прикра вістка про несподіване важке захворювання д-ра С. Витвицького, члена УНРаді, який в іде-прем'єра Виконного Органу.

Д-р С. Витвицький захворів 9. 12. 49., в Карльсруге, під час службової поїздки. Правом якоїс-фатальної серії звалися д-ра Витвицького на довгий час та сама недуга, яка вже довгі тижні приковує до ліжка й прем'єра В. О. п. Ісаака Мазеу (недугу простата).

Е всі підстави для того, щоб висловити щирий жал і співчуття з приводу цих несподіваних і зловисних ударів долі. Не зважаючи на весь гострий критичизм, з яким ставилися до політики більшовицької УНРаді й В. О. ми не забуваємо, що як у п. Мазеу, так і в д-рові Витвицькому бачимо визначних українських політичних і громадських діячів; нікому від цього не може не було, коли вони, хоч і тимчасово, є приватні відійти з першої лінії змагань за форму і вигляд української справи, у запалі.

Існують всі підстави до неспокою тим більше, що зовсім правим тієї ж фатальної серії, з відомим прем'єра і віде-прем'єра від безпосереднього керівництва справами, в УНРаді автоматично висунулися на перший план і починають вести політику люди просто невідповідного формату, щоб своїми поглядами і чинками могли допомогти у розв'язці і так уже досить складного положення УНРаді.

Маємо тут, нап., на увазі помітну ред. Воскобойника з ульт-

ських «Українських Вістей» в Генеральному Секретарі УНРаді! Вістєсь про-того самого п. Воскобойника, який їм українською громадською кинув воляють тасло, що «дороги України — це Москва і Рим», і який з мотрим радом на-книгується на Синіопіа Кир Ісана, закликаючи йому... «випирити до-рожність» до православної україн-ціалі.

Чого можна чекати від УНРаді під керівництвом такого Генерального Секретаря — не варто собі уявляти. Як з допомогою таких «політиків» УНРаді хоче вести українську визвольну політику серед на-ції Заходу, серед яких Католицька Церква була, е завжди дуже великою потугою, — про це таселічно знають люди ближче тієї ті, що зі своїм історичним чинством, УНРаді саме пана Воскобойника пропонує. Як раз таким чинством мусім їм до чого-сь бути потрібний на такому по-сті...

У поборованні політики УНРаді не можемо вті тас далеко, щоб стати на становищі, що «чим гірше, тим краще». Дос е меза. Вона лежить так, де з однієї сторони, є примушувати себе дозастівувати люди типу д-ра Витвицького, а з другої, починають себе активізувати Воскобойники. І не тільки чинство людське співчує, але й політичний і громадський інтерес цілого українського суспільства, яке сьогодні по ліній точі, щоб найкраще бачати д-ру С. Витвицькому швидкого і повного вицуження й повертати до успішної й відповідальної політичної і громадської праці.

Комментар

Резолюції українців Ельвангену

ПОНІЖЧЕ помітимо надіслани нам резолюції українського табору в Ельвангені, один із звичайних одностайності, творчої політики української еміграції в Німеччині в боротьбі за громадський правопорядок: «Зібраві на Вагальських Зборах в 8 листопада 1949 р., у кількості 350 осіб, українці табору Ельванген, заслухавши доповіді Керівника організаційного відділу ПЦУЕ, п. м-р. Ярезна Дандири на тему: «Сьогодні і завтра української еміграції в Німеччині» і йогоного висловлення на численні запитання, схваляють:

1. Стердити конструктивну роботу ПЦУЕ на громадському відтис-

ку й висловити за неї привання ПЦУЕ;

2. Засудити роботу т. зв. СУН, що скерована на розвиток організаційної еміграції в Німеччині, Вакликти українське громадство не лати спроводити себе на майбутнє;

3. Застерати представництво ЗУАДК'у в Німеччині перед всіма іншими спробами виступити від імені організації української еміграції в Німеччині, яку репрезентують тільки обрані нею керівні центральні органи: Головна Рада й Головна Упрява ПЦУЕ. Всі виступи ЗУАДК'у не скеровані в ПЦУЕ, скеровані на розвиток української еміграції, стосуються рішуче засудження української еміграційної спільноти»

Допоможі українцям у Туреччині

МН одержали в Царгороду, від Української Громади в Туреччині, аляруючого листа про катастрофічний стан, в якому опинилися Українська Громада і, зокрема, Українська Бібліотека.

Українська Громада в Туреччині існує, після роз'яснення українського посольства, від 1921 року.

До 1943 року праця йшла і розвивалася добре. Приблизно бібліотека, покладено зв'язки з видатними місцевими чинниками та чужоземцями зі сусідніх з Україною держав, поширюючи пропаганду про Україну серед турецького населення та ін.

В 1943 році виникло закон про назавждишній податок державі, що випав великим тягарем і на Українську Бібліотеку. Українці в Туреччині в більшості дуже бідують, багато з них виїхало з Царгороду на заробітки до Алаатлі, де немає такої дорожньої та мешальної кризи. Українська Громада та Бібліотека опинилися у важкому фінансовому положенні. Не було чим заплатити чиншу, і власники будинку, вріжени, хотіли викинути українські установи за вулицю. Справа опинилася в суді, переходячи через різні інстанції.

Українська Громада і Бібліотека в Царгороді звертаються до всіх українських організацій, товариств й установ в Європі і з осямкою з гарним проханням, прийти їм із моральною та матеріальною допомогою. Потрібна позика в висоті 625 амер. доларів. Гроші просять надати в чекях, порученнями листами, летувським поштою. Поанчені суми будуть повільно звернені.

Просимо всі українські часописи повідомити про цю справу своїх читачів і захистити все українське ор-

ганізацією громадство прийти нашим братам у Туреччині в моральною і матеріальною допомогою, щоб уможливити їм втримати на такому важливому пункті, як Протока, українські станції.

Адреса Української Громади в Туреччині така: Ukrainian Relief Committee in Turkey, c/o. Sotnyk M. Zabelo, Beyoglu, posta Kutusu, 2224, Istanbul.

Від Адміністрації

Звертаємо увагу усім нашим передплатникам, які записуються з передплатою, щоб до кінця року вирішили свою залежність. З новим роком боржникам переставмо висилати наш тижневик.

Багато читачів звертається до нас за адресами наших передплатників. Повідомляємо, що без огляди передплатника, його адреси ми подати не можемо.

Одноразово звертаємо же раз увагу, що відписуємо, або переказуємо, тільки ті листи, до яких залучений у Франції значок на 15 фр., в усіх європейських країнах — одна міжнародний поштовий купон, а в Австралії, ЗДА і Канаді — два міжнародні купони для поресланих листуванням поштою.

У В А Г А,

передплатники Бельгії, Франції й Німеччини!

ПРОСИМО всіх, хто замовив у нас «Пратичний календар» видання І. Тиктора, не рекламувати, бо усі замовлення будуть своєчасно полагоджені. Ми дістали повідомлення, що календарі вже вислані і в найближчих тижнях сподіваємося їх одержати.

Старець і полковник хочуть повалити ССР

ПАРИЗЬКИЙ сепаратний тижневик "Les Paris" помістив в останньому числі (232) допис свого лондонського спеціального кореспондента п. в. "Старець і російський полковник на вигнанні святують мільйон 70-ти роковин народина Сталіна, підготували збірку статей, статтю...". Стаття цілава там, що, крім авторства питання збройної боротьби України проти червоної Москви (яку кореспондент посилає чомусь із діяльності "старця і полковника"), куди денко світло на питання "Чому Керенський?".

"Під час того, як ССР і його солдати, — читаємо в цій статті, — підготувалися святкувати 21 грудня 70-ти роковин народина Сталіна, полковники батюшки, що підтримали переворот, виграли у мовчання його проголошення однієї Польщі, Румунії й Болгарії з Слов'янським Союзом, двоє людей, старець і полковник, обом на вигнанні, підготували контрпропаганду проти злочинця Кремля запанувати над світом".

Легко можна догадатися, хто такий цей старець. І той, хто знає діяльність Керенського, знає теж, якмо може бути ця "контрпропаганда". Але тут випадає на поверхню казачого ставка "освободителя" що одна постать, — "полковник".

"Хоча полковник досить скромний і перебуває в тіні, все ж це він грає головну роль, — пише кореспондент. — Він називається Григорій Токаєв (фактично з аероконструкції), який до 1948 р. мав досить пошани серед московських керівників, щоб в 1947 р. після одержання зв'язок особисто від Сталіна, бути висланим зі спеціальним завданням до Німеччини".

Ожко, ця друга постать це полковник Токаєв, той, який, отримавши зв'язку й доходу до Берліна, ввійшов з військом до англійської зони, а потім до Англії. Цей же кореспондент каже, що доказом цього, яку важливу місію поручило Коаліційному полководцю, було те, що всім за ним послано і агента в дорученням "спиритат" Токаєва. Цей агент прибув до Англії, як оканталь, під прикриттям полковника Тасова. Але "скажемо" швидко зблизь, що завдання людей в М-15 (англійська контррозвідка) доступ до Токаєва неможливий, і тому вирішив добровільно репатріюватися.

Поворотувшись в Москву, цей агент виступив по радіо та об'являв у газеті про тортурованні і т. п. Телер його віби послани в Сибір. В дійсності ж, він повернувся на свій попередній пост в МВД, — так твердить кореспондент.

Кореспондент говорить далі, що ця латка показала англіцям і американцям, що "Токаєв" — особа, гідна уваги". Цей полковник мав

часопісний зустрічі в Лондоні у Вор Офіс, на яких говорено про советські військові таємниці. Та ним цікавилися не тільки з військової точки погляду.

"З першого дня, він (Токаєв) оголошує себе тим, чим він в дійсності є, — комуністом, але комуністом націоналістичним. Він уважає, що кожний вярх, коли має більшість серед населення марксистів, повинен бути вільним і розвивати в себе цю систему". Токаєв, — читаємо далі, — який далеко випередив Тита, твердить у Лондоні, що в ССР було багато центризмів, які, не покладаючи комунізму, бажали тільки політичності з режимом, що в комунізму провів звариди, що більш розширеного імперіалізму, ніж був за парі. Цим групом бракує тільки свідомості, що вони мають штирнуку в світі, бракує зв'язку поміж собою та можливості діставати відомості з-за кордону для тоємних гает, від звичайних цивільнихнах картках аж до моделіника, видаваного в очолях Києва нахадом до 20.000 грамівиріш. Ці гаети передаються з рук до рук і їх читають членські сотні тисяч українців".

Тут Токаєв знову б'є з тяжкої турти. Підійняв в ССР неорганізоване, і, найголовніше, воно бореться за комунізм! Тамилі часопіси в Україні добороють режими, а не московських загартівників; вони добороють сталінізм, а не комунізм! "Лондон і Вашингтон скоро зрозуміли виникнулу можливість. Американське радіо і ВІВІСІ почали гартувати ухвалюванати радіосвідоцтва (що робилося і під час війни для підтримки європейського реваншу стану проти нацизму). Довікуємося, що Америка виставила 120 надвояків на коротких хвиль, а ВІВІСІ — 42, які випрождаж 24 години пробивають советські радіозаборода з таким силою, що недавно вони на протязі багатьох годин вивали з дії радзирний апарат, який контролюють привезення літаків на потяжальську аеродромі Простівіа.

Помічалось на інформації Токаєва, ці передачі везебсь та, що в нечисленних словах зібрано багато корисного: воєни ці сита... а між словами — відомості для централізації зв'язку між ріжними етніками, розвідниками по советських просторах. Часте також шифровані відомості (які одержували французькі репатрианти під час німецької окупації). Во в ССР в активний спротив. Біз баується в основному на Україні. Він має армію приблизно в 20.000 людей, іноді злічі більше, яка оперує у формі легіон партизанів, кишить уреша, непокоїть комуністичні, тісно співпрацює з польським реваншем".

Тут кореспондент хлибе пов'язує боротьбу Української Повстанської

Голляндський часопис про АБН

«Україна започаткувала важливу ініціативу. — Безкомпромісна боротьба проти більшовицької Антибільшовицький Блок вже сильна організація східно-європейських емігрантів».

ПІД таким заголовком ми мали змогу читати в голляндському національному щоденнику "Давлат де Стен" дуже цікаву та об'єктивну статтю про захвалення народів АБН за незалежності і свободу.

Стаття починається цитатою з листа одного старшини УПА та висновок автора, що "в Україні шаліє страшний терор Советів, але і українці з великою відвагою побороють советські частини. Побіве дотряться і в інших республіках ССР, як теж в його сателітах, та користуватимуться широкими симпатіями між націоналістичними бізнесменами в Західній Європі і Америці. Цей інтерв'ю-нальний спротив зновуає організовані, під назвою АБН". Початки агаданої організації слід шувати в Україні, яка має 800.000 кв. км.

Армія з особом Токаєва, який, як спілку з Керенським, збереться разувати "єдине надійну" і націоналістичні комунізм.

Далі, в розділі "Воскресіння мар" читаємо:

"Щоб ці зусилля дали наслідки, бракувало все ж одного фактору: треба було не тільки зв'язати ріжні сітки реваншів, але і дати їм людину, дати їм ім'я, що відігравало б їх варті, як до Голь злізавоає наліт тих французьких реваншів, які після свіжачення боротьби відсепарувались від нього.

Спочатку думали про Тита. Але він допустився серйозних помилок. І треба було шукати іншого.

Аж раптом хтось запропонував у Вашингтоні: "Чому не Керенський?".

Дивний цей вибір. Ажже, той 60-літній старець, з десяти сумнівною репутацією в західному світі, який, зевов машина, злізний викидати зучні фрази, уже був допущений, що його, як безпорадну дитину, вигнали геть у біло демонічний Девіс. Думка виконати мару на пово бою викликала іншою причиною: ді Керенський, його незлізність та уже зрешт. Одним словом, його ім'я мавило для найпростішого московського мужика шовзначит. Це й було причиною його введіння маршівом до Парижу і Лондону: дати йому можливість вийти на перший план і приховати Токаєва та його групу тим часом за кулісами".

Везеречно, в цій статті багато припущень і натягів. Проте, вона цілком відвертою намагання ривініків "білої Росії" причепитися і собі до того, чого й вони вже не в змозі заперечити, — самостійні діяльність національного руху в Україні. (тб).

та називав 40 млн. населення. В Україні триває боротьба між українськими повстанцями та сивіанськими військовими єдиницями. "Мечем і воємом хоче Москва приборкати українців". Однак, найстрашніший терор не може зламати українського духу. Українська підпільна армія має багато прихильників. Там можна знайти старців та дітей у віці від 14-15 років. "Молодий і старий, жінка і чоловік беруться за зброю, або роблять саботаж".

Боротьба йде під гаслами: "За Бога та Батьківщину", "Свобода людині і народам". Ці гасла говорять все. "Тому не диво, — продовжує свої висловки автор, — що, коли, в 1943 р., вказо на Україні ініціативу створення міжнародного військового відраду українців закордоном і ішні емігранти зі Східної Європи захотіли їм приєднатися до тих гасел". В 1945 році відбувся 3-й емігрантський та засновано АБН, організатори якого поставили собі за

мету "все робити для свободи і миру в їхніх Батьківщинах". В ріжних країнах є Філії АБН. Виділяється пропагандна література на ріжних мовах. "Навіть в Голляндії поширюються брошури, місячники та летючки".

Автор статті доується, що до АБН не входять прихильники Андерса, тоді, коли Брава організації ВІВ бере активну участь.

Веручи до уваги актуальність так званого тітзму, автор закінчує свою статтю розповіддю про відхилення АБН до Тита. Він цитує відповіди, яку він одержав від інформатора: "Тоді, коли АБН веде безкомпромісну боротьбу проти комунізму, може бути ясно, що ми проти диктатора Тита, бо він є і залишиться комуністом".

До статті додано дві світлини: демонстрація народів АБН в Мюнхені та виступ американської поліції проти демонстрації.

С. К.

Рокосовський згадує про Мазепу

В СТАТТЯХ советського (тепер "польського") маршала Рокосовського про другу світову війну, в якій він переміг німців під Москвою, є одне дуже цікаве місце. Фактично, Рокосовський утворює привається, що Україна — ахіслова п'ята ССР.

Вбачаючи причину невдачі вийдів у кривий світовий війні у вехаді відрзну двох фронтів атак на Москву і Ростов, Рокосовський пише: "Найвирішніше було б повести наступ на півдні, через Україну. Сюди годі було: ханувши свої армії про-

ти Москви і шукати позитивної розв'язки в Росії, Гітер не міг односторонньо шукати політичної розв'язки в Україні, як це робив Карл XII — Мазепою. Після Сталінграду німецька армія була так ослаблена, що перестала бути притягальною для українців... Тільки єдиний мир на зразок Берестовського миру, мав би рішальний вплив на війну, бо зупинив би Америку від втручання до війни. Для нас було б тоді небезпека, що своїм виступом Америка поставила б проти себе цілу Європу".

Проти народобовиства

ГРУПА американських латвійських священиків помістала в "Нью-Йорк Таймс" заявляю до американського сенату, щоб підтвердив інтернаціональний проект закону проти народобовиства. У західній під-

креслюється, що цього злочину допущаються "верховоди в Кремлі" супроти вірменського, єгипетського, грецького, іранського, жидівського, латвійського, туркського, латвійського, українського і білоруського народів.

3 ПЕРШИМ числом 1950 року починаємо друкувати надзвичайно цікаву повість ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

„Чи зійде завтра сонце?“

В повісті, захоплюючий розвитком акції, порушено ряд проблем, між ними, проблема відношення України до Москви, проблема переходу всесвітньої промисловості на користування атомною енергією (в зв'язку з швидким висчерпанням покладів вугілля і нафтових джерел), проблема національно-мішаного подуржжя та інших. „Чи зійде завтра сонце?“ — це гарний новорічний подарунок українському письменнику своєму Громадянству.

НА СУСІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ТЕМИ

За ясні напрямні

(ПІДСТАВИ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНО-ГРОМАДСЬКОЇ ПРАШ НА ЧУЖИНІ)

П.

ПОЛІТИЧНА роль і національне значення української еміграції в сучасній стадії національно-визвольної боротьби є важливою наважкою. Наві, як і в сучасних, ми можемо знову усвідомити і належно оцінити їх. Ця роль полягає не в тім чи ішній формі і розмірі безсердечної, так би мовити, матеріальної участі в тім боротьбі, бо цей біз справі має дуже неважке значення матеріально-сильово. Основна роль еміграції полягає в тому, або вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мірі, на яку здатна, зберігає, зберігає, розвиває на чужині національну українську національну комплекс, доброго, найвищою суверенно виконання української нації — її духа, культури, історії, мистецтва, літератури, соціальної організації і т. п. Ця роль полягає в тому, що вона, в несприятливих умовах еміграції і відірванні від рідного ґрунту, але у відносно вільних умовах політичної діяльності, в найвищій мі

Храмове свято

МУШКЕН. Варнер-Казерте. — 13 грудня православні українці відзначали храмове свято своєї трудової церкви, давньої на честь Апостола Андрія Первозванного. Широко запроваджені урочисті нобу-ла справді величезно-національного характеру і впливу велику релігійність українців, без огляду на територіальне походження, ті глибоко візантійські дні Апостола Андрія Первозванного, що побував на Київських горах і поблагословив їх.

До зборах на те, що 13 грудня був у таборі робочим днем, до церкви на храмово свято прийшло багато людей. Урочисту Службу Велику архієпископальним чином відправив Високопреосвященний Архієпископ Гонадій, в асисті священиків о. Ів. Пестуна, о. О. Шербака, о. О. Матка, о. м. митр. Леоніда Деліскаго. Прекрасно співав церковний хор.

Після цього відправив Архієпископ Гонадій вчення на діаконів студентів Богословської академії Гончарова. У своєму слові Архієпископ сповідав на увазі для України Апостола Андрія Первозванного, що відправив Київські кручі і сказав: "Нехай і ви будете Божими дітьми в цих горах".

Увечері Архієпископ Гонадій, в сосудженні тих же священнослужителів, відвідував Академію св. Апостола Андрія Первозванного і в теплом слові вітав вірних з храмовим святом.

Потім у сучасній доміні відбу-

лася спільна братська трапеза, в якій взяли участь Архієпископ Гонадій, духовенство і численні вірні, разом 120 осіб. Під час трапези представники різних організацій вітали Архієпископа і всіх приїжджих з храмовим святом. Ректор Богословської академії проф. Ващенко відзначив, що цей день є святом і для академії, завданням якої є виховання нових священнослужителів, одного з вихованців якої висвячено на діакона. Архієпископ Гонадій відзначив заслуги професора Ващенко, що обійняв провід академію домігшись рішучого змусу і підтримки всієї П. роботи. Владика привітав нового діакона, першого студента академії, що вступив на службу Церкви. Звернувшись до Гончарів широк дякував на привіт.

У домі промови парох греко-католицької церкви о. Соколов передав привіт православним українцям від братів греко-католиків і наголосив на потребі спільної праці всіх українців, без рішучих відрозривів та крайового походження, для зближення загально-національної мети. О. Соколов підкреслює, що його привітання на цьому святі ніби символізує про порозуміння єдності українців усіх наших земель.

Священники пройшли в величній піднесеності і спільно з близькою групувалися українців навколо Церкви. З нагоди храмового свята Архієпископ Гонадій одержав привітального листа від Єпископа Високого та раду осіб і організацій.

Літературно-мистецька хроніка

— В Чікаго (США) відбувається організаційна праця по створенню Спільних українських письменників Америки та робота закладу до видання, репрезентативного літературного журналу, офіційного органу Спільни.

— Театр-студія Н. Пирлика в Нью-Йорку працює над п'єсою Гоголя "Господина заїзд" (реж. О. Добровольська).

— Музей Т. Шевченка в Києві поповнюється новими знахідками "Богдана" в українській, російській, українській та грузинській мовах.

— У Нью-Йорку сповідає Союз українських професійних музик. Голова — диригент і композитор І. Москаленко.

— У Вінніпегі, Запоріжжі, Понтажі та Львові відбудуться театри.

— В м. Сянтині (Отава) відбудеться музей Марка Черемшини.

— В Бентлі (США), в місцевій

симфонічній оркестрі, почали грати 4 українці: проф. Р. Прудатський, М. Ватчинський, І. І. І. та І. Кушніковський. Вони творять також свій український квартет.

— В Америці на всіх часописах розміщено відома про відомого майора Едварда Козака. Цю вістку перекладає проеса агенція Юнайтед Пресс. К. Козак "відправ" у м. Детройт димаратор Андрія Амагін та замісцеві музиканти та напросив його візиту до розмальовування дерев. Багато американських мистецтвників поділяють фото Е. Козака та дею з його життя.

— В "Правді" (Москва) публікується "Американські враження" О. Корнійчука, в яких він, м. інше, пише про зустрічі в українських емігрантах. Ніхто не чекає правди з його уст, але не лише правди, а й тієї мистецького смаку чи письменницького хисту не відсто у "Враженнях", що викликають тіла враження огиди.

Посмертні згадки

†

Надійшла до нас суїна вістка, що у Львові померли:

Д-р ФІЛИП ЄВІН, тизичний адвокат, автор одного українського "Провансала". Помер 76 років.

Проф. ІВАН СІТЕНЬКИЙ, визначний математик, автор багатьох шкільних підручників. Помер 70 років.

В. Ім П. І.

Дізнавши з Громадянством суїмою вісткою, що у Вінніпегу, в Канаді, помер теодосіолог

Д-р ПАВЛО ЦЕМБАЛІСТИН,

лікарський лікар зі Львова.

В. П. П. І.

МЕРКЕЛ-КРОЙЦВАЛД. — 26.

12. 49. о 13 год., відбудуться сходження Філії ОУРФ та громадянства в Л. Отава, вара по Службі воїнів. Запрошуємо всіх українців з Л. Отава і околиці взяти численну участь.

СОІНО (Ду). — Старання Філії ОУРФ і Філії Українських націоналістів відбудуться в наслід, 25 грудня 1949 р. в залі Шато де Монблан, о год. 14.30. Настання на 4 год. "РОЖДІСТВО ХРИСТОВЕ". Тоді відібра присутніх с. Мискоєв. Після вистави відбудуться Громадянські сесії. Притомлено: добру оркестру, добрий буфет, гардероб, гарні на ровері й інше. Всіх українців деп. Ду просить прийти масово.

КОРБЕЯ (С. в. У.). — Загаломі Збори Філії ОУРФ в Корбей відбудуться в дні 1. 1. 1950 р. в залі СФТС. біля костелу. Участь за 3600 збоїв збоїв. Просимо всіх українців в Мопу й околиці прийти на Богослужіння і на сільську вечірню.

МОН. — Українсько-Католицьке Душпастварство і Філія ОУРФ в Мон улаштували дні 7. 1. 1950 р. о 21 год., спільну Свято-вечірню, в залі Беріс (Сестер). Просимо всіх українців в Мопу й околиці прийти на Богослужіння і на сільську вечірню.

ВІЗІД ДО КАНАДИ
СЕМЕН КОНОТОПСЬКИЙ, радий зі села Червоний Руський, повіт Тернопіль, опрацював до Канади одну родину опрацював з його родинного села, Червоний Руський, або в сучасному, Вірши Беллі. Писати на адресу:
Sem Konotopski, Rapid View, Sask, Canada.

ЖЕРТУЙТЕ ЩЕДРО НА ПРЕСОВИЙ ФОНД!

Всукраїнське віче в Іст-Форчен, Шотландія

ЗАХОДАНИ т. зв. Укрїбра, було в Іст-Форчен організоване Всеукраїнське Віче. Тому на нього прибуло не лише члени Укрїбра, але й інші групи українців.

Керівник Віча оголосив, що на Всеукраїнському Вічі в президію можуть бути обрані лише члени Укрїбра і т. д.

Тому присутні (до 200 осіб, з них члени Укрїбра близько 30), заперечували. Тоді прихильники і члени Українського Вира залишили Віче.

Зібране громадянство продовжувало працю Віча по попередньому плану. В резолюції, винесеній вічем, читав, м. інше, таке:

"Ми свідомі і переконані, що тільки СУВ, його керівні власті, та загальне членство, веде здорову і ділову суспільно-громадську, культурно-освітню та допоміжну працю, і є виразником цілей та діяльності української спільноти у Великій Британії."

Сюма Українців у Великій Британії, крім практичного ведення суспільно-громадської праці, сповняє свою репрезентативну української

спільноти перед господарями тієї країни;

Ми свідомі, що тільки сильна і здорова установа привносить користь спільноті, а не організація, що відома "формалістська", "перформанска" і "шукать нових шляхів" для оправдання свого існування (т. зв. Українська Віро)";

УКРАЇНСЬКІ МІСТІ!

3 НАГОДИ Святого Року, відбудеться у Ватикані, в часі від 15 січня до 15 грудня 1950 року, міжнародна виставка релігійного мистецтва (картини, живописні олівки, акварелі, олівки, тиснені, графіка, та різьба).

На цій виставі буде окремий український павільйон. Вернеться до уваги також зипки (картин, заборони каміни, тощо). Репрезентувати мистецтва творів, як також українські книги релігійної тематики.

Висловити мистецтв творів повинні бути промовлені до олівки, і тому треба перекласти їхні аспекти на адресу:
Rev. Dr. Jurij Milanyk, Pontificio Collegio di S. Giuseppat, Passagiate del Gianicolo 7, Roma (129), Italia.

Хроніка українського життя

— В Австралії почала виходити друга українська газета, п. а. "Богемія". (12 сторінок, двомовна; редакція м. Ясєлас Логан).

— Українські студенти в Духовній семінарії в Кембріджі відзначили, разом з своєю професурою, свято 1-го листопада академії.

— Оргібро СУМУ в Австралії звернулося з закликом до всіх суміжних у цій країні реставраційних і організацій працю квітці.

— Експедиція АН УРСР відкрила і дослідила на Великій, біля села Нова Чортівка, піщано-траплянське поселення (2.000 років до народження Христа). Між іншим, знайдено там і глиняні присла, що говорять про розвиток ткацтва уже в ті часи.

— Університет м. Львова (Бельгія) підготував новий 8-ма українським студентами. Тепер там перебуває 50 українських студентів.

— Українській Академії. Кінопроектори в Гонадії почали новий академічний рік. Католицький зяйвас д-р Гриньох.

— УДІ в англійській зоні Німеччини проводить реставрацію українців, які залишилися в цій країні. Всіх українців у таборах Німеччини є до 30.000 осіб.

— В Австралії українські керівники вчинили відбути зустріч з міністром Колвасом.

РЕДАКЦІЯ ОДЕРНАЛА:
"Україна і Світ", журнал літературний, науковий, мистецтв і громадського життя. Редагує Сергій Колот. Ч. 1, 1949, Ганновер (Німеччина), стор. 32.

"Голос Молоді", журнал української молоді, ч. 1. Атація. Гарно виданий циклістичним способом, з ілюстраціями додатком, журнал, що приносить вістку з життя СУМУ, з подій у світі та Україні.

Виставка М. Кричевського

Bix 19. 12. — 31. 12. 1949
Galerie de la Cité, 41, Quai de l'Horloge, Paris.

ВИСТАВКА АКВАРЕЛЬ
М. КРИЧЕВСЬКОГО

Виставка відкрита кожного дня поночати, крім неділі.

ської Православної Церкви, зробила б П сектору в православному світі і відкрила борову чужий православній церковній організації. Якій? русинській, сербській, грузинській чи мовословській? Очевидно, що тільки і лише для московської.

Зрештою, надібробачи як ухвалювала Української Автокефальної Православної Церкви в догматичних канонічних основах, які б з цього погляду ставали її формальною чи фактичною межею оселеного православ'я, коли воно поставило б, очевидно було б ворожою московському дисперсії, яка випливає саку ідею української православної церкви і відірване доручу для московської православної церкви навіть в Українській Сувенірній Церкві; а в процесі національно-національної боротьби ця дисперсія в УАПЦ вносить хаос і заміняє в церковно-релігійне життя нації.

Замість, що багато людей в цій лінійній, часто віршаві багатьма недовірливими намірами є практичній життя і діяльність наших церков на еміграції, невідомо, в вислід цього опірива якості, непомітно для себе переступають межу, де міжчасова боротьба з церковними моволюдками в практичній і наслідують боротьба і самостійно самої Церкви. Але ці, хто іспірає, організує і унагромаджує "апофеозівські УАПЦ", перепросяв усьоголюдстві собі, про що іде мова і будуть зазвичайні неспівдні цього, і знають, в чийх моволюдських інтересах вони діють.

Для чого ж це роблять? Во теоретично готують нових іх. Соціалістична партія Національна Рада, яка намагається бути національно-політичною репрезентативною української нації на чужині, а яка не визнає українських церков на

ціонально і державно-творчим чинниками в житті і боротьбі нації, і голошує церква навіть не допускає на свій форум, іспірає і організує через свій Вишній Орган закладати і розмаїти в УАПЦ, а потім "урочисті" приймає організовані нею "Церкви" (апофеозівські) і промовляє своє "посередництво" з "правомірної" і "об'єднаної", що є нічим іншим, як національно-політичною промовою, яка нічим не відрізняється від діяльності "церковного відділу" ГПУ, яко через протидію Булаковських (в Понтаве) дробило і розмаїло міжгромадянську УАПЦ 1921 року на кущах, або ді Центральної Ради з 1917 р., яка для справ Української Православної Церкви в мілітересній (сестерській), олівки. "внутрішній справі" відірвала департамент "релігійних культи", на чолі з саморозстриманим колишнім архієпископом Мискоєм, що було нічим іншим, як найбільшою образою національної Церкви і нації.

Чи може установа, що претендує на національно-політичну репрезентативність нації, руйнувати, спільно і планово, церковно-релігійне життя нації?

В еміграційних умовах національне життя не регулює і не зберігає його правопорядок власної держави, не діє опарат держави, що стоїть на сторожі правопорядку, ослаби і з меншим ефектом діють на чужині загальні норми національної моралі і дисципліни, які на Батьківщині були й є одним з найважливіших чинників середовищної дисципліни і правопорядку. На чому ж можемо спертися національно-суспільно нашо життя на чужині, на яких основах можемо розбудувати наші численні установи суспільного життя на чужині?

Єдино — на загально-національних моральних принципах суспільного життя. Єдиним джерелом сил, вої і силів національного життя на чужині є спільна свідомість морального обов'язку активний чин українських людей на чужині, національної спільноти. Всікі почали і заміри, які не спрямовані на активну самодіяльність нас, іспірають іх, спільно зма з їх національними почуттями і свідомістю, приречені на поразку і безнадійність. Тому принцип внутрішньої національної політики на чужині мусить бути: розбудувати особу роботу виключно на основі самодіяльності нас і під іх контроль.

Вся робота кожної без винятку національної установи, яка спрямована на матеріальну і моральну підтримку української спільноти, чи до всі заклади, повинна стати громадсько-контрольованою; кожний суспільний діяч, що є ч претендує на бути, повинен стати під контроль суспільства від об'єктивного і інтимного життя починаючи не може бути унітарним наших дітей і нації чи людини американця в особистому житті; не може бути свідомістю наших церков людини, яка є надбавком християнством; не може репрезентувати національної політики людини, що могла піднятися зрештою Західної України, як інтегративної частини національно-державної території; не може бути висловником національної думки літератури, який добровільно і невимушено, за гроші, працював в "українських" видавництвах, фінансованих комсомольським коштами, дею за плату від комсомольського уряду, від національного ворога; не може повинити силе діло допомогти і опіки бідиам, старцям, немцям і петербуржцям за шит жерта нашого суспільства людини, яка з того собі

зробила "бізнес", забравши собі з цих жерта платню, яка є більшою, ніж платня міністрів багатьох держав. Так, на жаль, країні нашого національного життя ми зобов'язані поставити найвищі моральні вимоги до кожної людини і до кожної справи, нею веденої.

Другою підставою засадою національно-громадського життя повинні стати висловлювання в нього лави партійництва і партійницьких махінацій, висловлювання з нього каламутної води політиканства, в якій завжди захоплюється ворог і вороже диверсії. Принцип вої більшою, як естетичний і адміністративний, повинен стати абсолютним законом для всіх без винятку національно-громадських установ. Хто цього не визнає і творить "другі управи", паралами, той є об'єктивним ворогом національної спільноти, в яким не може бути жодного компромісу і припинення.

Розуміє національно-громадське життя здійснюється (і тільки так може здійснюватися) через систему суспільних установ: не можна мати публічної освіти без шкіл, підприємств і установ, не може бути релігії без Церкви і священнослужителів, не може існувати право без адвокатів, як соціального апарату права.

Тому основною нашою внутрішньою політикою має стати розбудова і відновлення наших національно-громадських установ, як реалізаторів, активізаторів в житті певних соціальних ідей. Ми повинні зберігати не установи, а людей, які в цих установових здійснюють роботу, але, або злочинно, свою роботу. Ми не повинні національну Раду, як призначити ідею національно-політичної репрезентативності, а поборомо конкретних людей і політиків утворення, які уможовитять і ведуть на фак-

тисні терни українську політику; ми не поборомо згаданих вище українських високих шкіл, діяльність яких для нації може мати неопівнюваний вартість, але поборомо перетворення високих шкіл в соціалістично-марксистські політичні партійні академії. Ми повинні бути надбавками в побороваванні всіх некорисливих в практичній діяльності наших Церков і конкретних людей, які ту біду до нас приносять, але ринуть давати відсікти ті, які роблять замах на нашу устану Церкві.

Ворог намагається всіма способами зруйнувати і знищити наші установи національно-громадського життя, бо без них національна спільнота не може себе суттєво відновити в житті, рештки перетворюються на ілюзії, як спільнота. Цій ворогій роботі ми протидіємо національну політику і боротьбу за відновлення та розбудову наших національно-громадських установ і висловлювання з них людей опалих, бездіяльних, ласеючих, аморальних і ворожої агентири, які заважають наші установи у висліді власної несправності і аморальності чи з прамого приношення ворога.

Ми знаємо, що ворог серед нас своєю метою не припиняє, що "другі" ЦНУВ, СУВ, УВ, "Церква" і тому подібне, будуть як чиряки використовувати на тілі нашого національно-громадського життя, яке так же, як чиряки і мильні бавляки, запалити, коли в національно-громадському житті активно прийняти, муть участь найширші маси нашої спільноти, коли в такому житті, вої його заклади і томи місця освітлюватиме сонце громадянської контролю і проіраційного шир національно-спільнотної метри, як вирішальний спосіб національної своєречності.

Кінце.

М. М.

Управа Укр. Чета. Школи
Сестри Службинниці

ЧИТАТЕ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!
ПОШИРЮЙТЕ!

"НА ВАРТІ"

Дружній української молоді в Канаді

Адреса:
«On Guard», 862 Bathurst Street
Toronto, Ontario, Canada.

